

Informații importante pentru producătorii de fructe!

Автор(и): проф. Мария Боровинова

Дата: 22.02.2020 Брой: 2/2020

Odată cu încălzirea vremii în februarie și martie, pomii sunt plantați în noile livezi, dacă acest lucru nu a fost făcut toamna, după sfârșitul vegetației.

Livezile ocupă aceeași suprafață pentru o perioadă îndelungată de timp. Întemeierea lor necesită resurse financiare și forță de muncă substanțiale, ceea ce impune ca crescătorii să respecte cerințele de bază ale culturilor individuale. În plus, aceștia trebuie să țină cont de cerințele actuale ale consumatorilor pentru fructe fără cantități reziduale de pesticide, precum și pentru protecția solului și a apei împotriva poluării.

Amplasamentele pentru noile livezi trebuie să îndeplinească cerințele biologice ale speciei și soiului de pom fructifer. Mai mult, protecția pomilor fructiferi împotriva dăunătorilor trebuie luată în considerare încă din etapa de întemeiere a noilor plantații. Pentru o perioadă de 4 ani, livezile nu trebuie întemeiate pe amplasamente care au fost anterior ocupate de aceeași specie. Este foarte important ca livezile să fie întemeiate pe zone unde nu există infecție cu cancerul bacterian cauzat de *Rhizobium radiobacter* sin. *Agrobacterium tumefaciens*.

Cea mai sigură metodă de a reduce utilizarea pesticidelor este selecția soiurilor rezistente sau mai puțin sensibile la bolile cu importanță economică.

La întemeierea unei livezi de măr, trebuie avut în vedere că tăciunea mărului (*Venturia inaequalis*) provoacă cele mai mari pagube producătorilor, o problemă care poate fi rezolvată prin plantarea de soiuri rezistente. La nivel mondial, au fost dezvoltate peste 150 de soiuri rezistente la tăciune. Cele mai răspândite sunt: Prima, Priscilla, Sir Prize, Liberty, Jonafree, Redfree, Freedom (dezvoltate în SUA); Macfree, Novamac, Moira, Brightgold (Canada); Florina, Judeline (Franța); Pioneer, Romus-1, Romus-2, Voinesti (România); Rubinola, Topaz, Rajka (Cehia); Gavin (Anglia); Rebella, Regine, Revena, Reglindis (Germania), dintre care Rebella este și rezistentă la arsura bacteriană.

Șarca prunului este cauzată de un virus și este cea mai dăunătoare boală a acestei specii de pom fructifer. Până în prezent, singura modalitate de a preveni pagubele provocate de șarcă este plantarea soiurilor de prun rezistente sau tolerante la boală. Soiul Jojo este rezistent, în timp ce Stanley, Cacanska Najbolja, Cacanska Lepotica, Altanova Renkloda, Hanita, Tegera și altele sunt tolerante.

Putregaiul brun al cireșului și vișinului (*Monilinia* sp.) este, de asemenea, o problemă serioasă în anii cu precipitații frecvente în timpul coacerii și recoltării fructelor. La cireș, crăparea fructelor este principala cauză a infectării acestora cu agenții cauzatori ai putregaiului. Pentru a reduce tratamentele cu fungicide și pierderile din cauza putregaiului, sunt recomandate soiuri relativ rezistente la crăpare. În numeroase publicații din diferite țări europene, soiurile Lapins, Regina, Sam, Gernersdorfer, Merton Marvel, Castor, Kordia sunt menționate ca fiind ușor sensibile la crăpare.

În anumiți ani, bula piersicului (*Taphrina deformans*) provoacă pagube semnificative producătorilor. Până în prezent, printre soiurile cultivate în țara noastră nu există soiuri rezistente la boală, dar există soiuri precum Redhaven, Benedikte, Cherven Ellerstädter, Suncrest și altele, care sunt atacate mai puțin sever.

Înainte de a întemeia livezi, trebuie avută în vedere cu atenție nu doar selecția soiurilor, ci și schema de plantare, mai ales dacă livada este mixtă. La amenajarea speciilor și soiurilor, este esențial să se țină cont de

polenizare și de protecția pomilor și a recoltei de fructe împotriva dăunătorilor. O schemă de plantare bine gândită a livezii este o condiție prealabilă pentru reducerea utilizării pesticidelor pe întreaga perioadă de cultivare a speciei de pom fructifer.

Diferita sensibilitate a soiurilor de măr, păr, cireș, vișin și prun la cele mai importante boli din punct de vedere economic, diferitele perioade de coacere a fructelor și fenofazele de înflorire permit aplicarea protecției diferențiate a plantelor. În acest fel, se evită pulverizările inutile ale soiurilor individuale.

Protecția diferențiată a plantelor necesită ca livezile să fie întemeiate conform unor scheme în concordanță cu sensibilitatea soiurilor la boli și cu perioadele de coacere a fructelor.

Toate acestea pot fi argumentate cu exemple concrete pentru fiecare specie în parte.

Pentru soiurile de măr rezistente la tăciune (enumerate mai sus), nu este necesar să se trateze împotriva tăciunului, în timp ce pentru celelalte sunt necesare între 8 și 14 tratamente, în funcție de condițiile meteorologice din cursul anului și de gradul de sensibilitate al soiului. În plantațiile cu soiuri foarte sensibile și rezistente la tăciune, acestea trebuie aranjate în așa fel încât să poată fi pulverizate diferențiat.

Aceeași cerință este obligatorie și în ceea ce privește soiurile cu sensibilitate diferită la făinarea mărului, ținând cont că pentru protecția soiurilor ușor sensibile se efectuează un minim de 2 și un maxim de 4 pulverizări, în timp ce pentru cele foarte sensibile – de la 5 la 10.

Principalul dăunător în livezile de măr roditoare este viermele merelor (*Cydia pomonella*), împotriva căruia lupta trebuie efectuată anual. Coacerea fructelor la soiurile de vară începe de obicei la sfârșitul lunii iunie și în iulie – Vista Bella, sau în august – Mollie's Delicious, Prima etc., ceea ce creează probleme în protejarea merelor împotriva viermelui merelor și a păduchelui roșu californian în livezile în care schema de plantare nu permite pulverizarea diferențiată. În astfel de livezi, chiar și după recoltarea soiurilor de vară, tratarea pomilor împotriva viermelui merelor continuă din cauza imposibilității de a-i exclude, ceea ce nu doar mărește costul producției de fructe, dar și poluează inutil mediul. În livezile în care schema de plantare permite protecția specifică pe soiuri, se elimină două tratamente insecticide pentru soiurile de vară. Toate acestea se aplică și viermelui fructelor de păr și prun.

Musca fructelor de cireș (*Rhagoletis cerasi*) prezintă selectivitate în ceea ce privește gradul de maturitate al fructului la depunerea ouălor. S-a stabilit că aceasta preferă să depună ouă în fructele care se coc, motiv pentru care în majoritatea anilor nu provoacă pagube de vierme la soiurile timpurii de cireș, precum Ranna Cherna

Edra, Seneca, Bigarreau Burla, Early Laurie, Kosara și altele, pentru care pulverizarea nu este necesară. Pentru soiurile de cireș de sezon mijlociu este nevoie de o pulverizare, iar pentru cele târzii – de două pulverizări împotriva acestui dăunător periculos.

La densități populationale ridicate ale gândacului păros (*Epicometis hirta*) în plantațiile de cireș, vișin și măr în perioada de legare inițială și în creștere rapidă a fructelor, pulverizarea trebuie efectuată în fenofaza de boboc de floare, care apare la momente diferite la soiurile individuale. Acest lucru necesită, de asemenea, implementarea luptei diferențiate.

Crescătorii care doresc să reducă utilizarea pesticidelor la culturile pomicole trebuie să solicite consilierea specialiștilor în pomologie și protecția plantelor atunci când aleg amplasamentul, speciile și soiurile potrivite, precum și atunci când întocmesc schema de plantare a livezii.